

Posudek oponenta diplomové práce – teoretická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Katarína Támová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční	Akad. rok	2016/2017
Název práce	Fotografie jako filmový záběr		
Oponent práce	RNDr. Petr Novotný		

Bakalářka Katarína Támová předkládá na závěr svého magisterského studia k obhajobě svou diplomovou práci s názvem ***Fotografie jako filmový záběr***. Vybrala si téma, jež není až tak moc literárně zpracováno. Jak sama uvádí, vychází ve své práci z výroku či definice inscenované fotografie jedno z nejvýznamnějších umělců své doby, kanadského historika umění a fotografa ***Jeffa Walla***, známého především svou tvorbou velkolepých až teatrálních kompozic, jež dále fotografuje. Druhým „kmotrem“ této diplomové práce byl, jak autorka uvádí anglický spisovatel ***David Company***, autor, mimo jiné, známé publikace ***Art and Photography***. (2007).

Vlastní diplomová práce je rozdělena do čtyř kapitol a dále podkapitol. V první kapitole je autorčin exkurz do historie inscenované fotografie XIX. století, a zde připomíná práce např. Robinsona, či Rejlandera. Dále zde zavádí, na základě literárního průzkumu, pojem fotoska a přiklání se k definici D. Companyho.

Druhou kapitolu začíná výrokem nedávno zesnulého amerického vizuálního umělce a fotografa Lewis Baltze, který prohlásil, že „*inscenovaná fotografie vyplnila mezeru mezi románem a filmem*“. V této kapitole se autorka zabývá inscenovanou fotografií jako žánrem a hledá definici nebo lépe hranici mezi „*konstruovaným a inscenovaným obrazem*“.

Ve třetí kapitole nazvané „*Fotografia jako filmový záber*“ mám pocit, jako by autorka nedokončil, jako by chtěla čtenáři ještě něco sdělit, ale nakonec od toho rozšíření, či dalšího sdělení ustoupila. To naznačuje i následné dělení kapitoly. Pokud to mu tak není, pak dělení textu na podkapitolu 3.1 je, dle mého názoru zbytečné. Předpokládám, že nám to v rozpravě autorka vysvětlí.

Těžištěm celé diplomové práce je čtvrtá kapitola, jež navíc předpokládá u čtenář zevrubnou orientaci ve světové kinematografii. Tuto kapitolu dělí na tři podkapitoly. V těchto třech podkapitolách nám diplomantka představuje celkem 25 umělců, z toho 13 žen. U některých více, u některých stručně zevrubně rozebírá jejich tvorbu, jež doplňuje rozsáhlou obrazovou dokumentací, čítající celkem 70 obrazů ve slušném rozlišení.

Hned v začátku kapitoly 4.1, v níž popisuje ty umělce, kteří preferují ve svém díle scénu, kulisu, je ale trochu nesrozumitelná formulace. Cituji: „*Základom každého filmového príbehu je scéna alebo kulisa, v ktorej sa dej odohráva. Vo filme a divadle je to scénograf.*“ (str. 22,

1.odst. shora) Podle mne *scénograf* je divadelní výtvarník zabývající se scénografií a scénografie je označení pro výtvarnou složku divadla nebo filmu.

Druhá část této kapitoly je věnována autorům, kteří kromě s kulisami pracují ve svém obrazovém díle také s lidmi. Tady splývají filmové funkce režiséra, kameramana a herce do jediné osoby, do osoby autora fotografie. Zde jen drobná poznámka. Při prezentaci fotografií americké fotografky Alex Prager na str. 54 je uvedeno pět obrazů, ale popsány jsou pouze čtyři.

Třetí část čtvrté kapitoly je uvedena citátem francouzského filmového kritika Christiana Metzera. Diplomantka si v této části své práce všímá autorů, kteří pracují a velkým štábem a dělí je podle toho, zda na výsledný fotografický obraz měl vliv dokument či reportáž, „zlatá éra Hollywoodu“, či kouzlo teatrálnosti, to je výrazná stylizace či postprodukce obrazového produktu.

Vzhledem k tomu, že toto obrazové umění není zatím jednoznačně kriticky zpracováno, diplomantka si musela vypracovat vlastní metodologii náhledu na problematiku a optikou této metodologie čtenáři představuje poměrně široké rozpětí autorek a autorů jak co jednotlivých žánrů, tak i do národností a hlavně je kriticky svým pohledem hodnotí.

Pokud jde o slovní kuturu, netroufnu si jí hodnotit, protože práce je napsána slovensky. Mohu však konstatovat, že se čte příjemně, i když bych asi osobně někde čárky ve větách doplnil, nebo pozměnil. Ale to je jen můj dojem. Měl jsem možnost před pár lety hodnotit bakalářskou práci autorky a musím konstatovat u diplomové práce výrazný pokrok. Jednu výtku k autorce přeci mám a to k formulaci:

str. 67, 7. ř. zdola „ *kameramanom Vilmosom Zsigmondom, ktorý má na svedomí filmy, ako...* ”
Mám pocit, že tato formulace do diplomové práce nepatří.

V souhrnu lze konstatovat, že Bc. Katarína Támová svou předloženou prací splnila požadavky kladené na diplomovou teoretickou práci.

Do rozpravy nad touto prací bych chtěl autorce položit tyto otázky:

1. Jak to je s obsahem kapitoly 3. a jejím pododstavcem 3.1
2. Který z teoretiků, krom vedoucího diplomové práce, Jeff Wall, Charlotte Cotton či David Campany, nejvíce ovlivnil její práci.
3. Jaký byl klíč k výběru uváděných autorů v kapitolách 3. a 4.

Předloženou diplomovou teoretickou práci bakalářky Kataríny Támové doporučuji připustit k obhajobě a navrhuji její hodnocení známkou

A - B

Návrh klasifikace

Zlíně

4. června 2017

V(e) dne

.....
podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte

Posudek oponenta diplomové práce – praktická část

Jméno a příjmení studenta	BcA. Katarína Támová		
Studijní program	Výtvarná umění		
Obor/ateliér	Multimedia a design/Reklamní fotografie		
Forma studia	prezenční rok	Akad.	2016/2017
Název práce	Little Town		
Oponent práce	MgA. Michal Reichstätter		

Katarína Támová předkládá k obhajobě publikaci a výstavní soubor Little Town. Autorka je fascinována filmovými světy definovanými několika díly amerických režisérů, například Davida Lynche a Richarda Kellyho. Takto vizuálně navazuje na své bádání v teoretické části práce. Solitérní fotografie z výstavního souboru funkčně pracují s podobně roztodivnou atmosférou maloměstského bezčasí, snímky umísťuje do obrazově přitažlivých interiérů či soumravných krajín, a ty, ač mezi sebou komunikují jen minimálně, působí, jako filmové mrtvolky z totožného seriálu. Katarína vhodně zvolenými velikostmi záběru nepotřebuje nikterak závratné produkční náklady k navození potřebného diváckého účinku. Efekt fotografií tak kinematograficky překračuje formát snímku, divák může/má deduktivně spolupracovat s autorčiným nastíněním dějového rámce. Stále je držen v napětí, zda to, co sleduje je dějová příčina či následek, zda se jedná o narativní vyvrcholení či začátek příběhu. Jednotlivé fotografie pak lze chápat epizodicky v rámci širšího rámce jednoho malého městečka.

Publikace pak svým modře sametovým obalem dále zdůrazňuje inspirační zdroj autorky. Skladba knihy pak bohužel do značné míry popírá vystavený koncept z výstavního souboru. Snímky, ve kterých Katarína navozuje výše popsané narativní napětí, jsou shazovány zbytečně popisnými texty, mnohoznačné výklady snímků se mění jednoznačně banální závěry. Tam, kde si můžeme představovat bizarní publikum u dětské recitátorky, získáváme výklad nejjednodušší možné varianty, bílý televizní obraz je rázem důsledkem výpadku signálu, tušený badmintonový míček je náhle reálný. Svět výstavního souboru, ve kterém bylo možné všechno, se náhle mění ve svět, který není ničím výjimečný.

Podobně sporně pak shledávám snímky, které jsou doplněny dalšími variacemi téhož tématu. Také zde se tímto vytrácí původní narativní neurčitost, z hlavních hrdinů zastaveného filmu či seriálu se stávají fotografičtí modelové, kteří varíují dle autorčina režijního vedení. Tak mizí efekt výjevu z kukuřičných klasů, kde se z hrdinky, která může například oslavovat návrat milého z války či dávat signál mimozemským plavidlům k vyhotovení vzorci v poli, stává pouze pózující modelka v efektním světle nízkého slunce.

Na několika snímcích pak autorka opouští svět latentní hrozby maloměstské předměstí, známé z filmů již zmíněných Lynche, Kellyho, ale například i Tima Burtona nebo Gragory Crewdsona, a nahrazuje je malebnou verzí téhož, čemuž ladí i textový doprovod (odkaz na

Forresta Gumpa Roberta Zemecise, či již výše zmíněný záběr z kukuřičného pole, který odkazuje spíše na kinematografické dílo Stevena Spielbrga).Jsem tedy poněkud na rozpacích, jak vlastně výsledné dílo chápat. Výklad daný publikací mi, jak je patrné z textu, příliš nevyhovuje, vizuální kvality jednotlivých snímků a volnější výklad výstavního souboru má pro mne daleko suverénnější podobu.

Návrh klasifikaceB – velmi dobře.....

V ...Brně..... dne5. 6. 2017.....

.....

podpis oponenta práce

Pro klasifikaci použijte tuto stupnici:

A - výborně	B - velmi dobře	C - dobře	D - uspokojivě	E - dostatečně	F - nedostatečně
-------------	-----------------	-----------	----------------	----------------	------------------

* nehodící se škrtněte